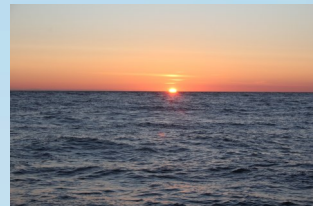
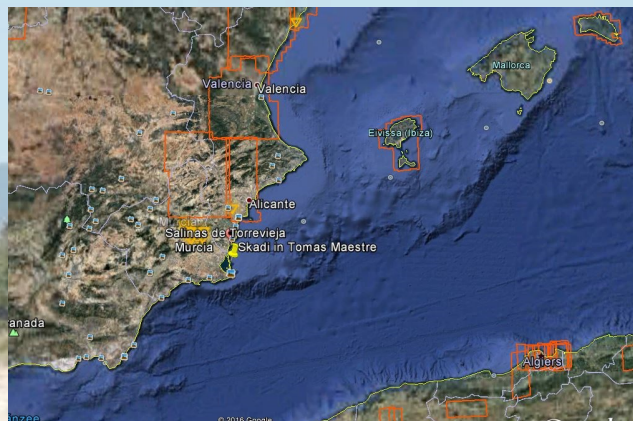

Reisverslag 11 Skadi World Tour

Zomervakantie

We liggen in de Marina Tomas Maestre bij het Mar Menor in Oost Spanje en we blijven hier 2 maanden vakantie houden na onze "uitputtende" 3,5 maand zeilen sinds we vertrokken uit Albufeira. We hebben in deze periode 1.200 mijl gevaren en 36 havens / ankerplaatsen aangedaan. Tijd dus om alle indrukken te verwerken en plannen te maken voor het tweede reisdeel van 2016. Ook vermijden we hiermee de enorme drukte op de Balearen waar we verscheidene malen voor zijn gewaarschuwd, sterker nog nu horen we van Spaanse zeilers in onze haven dat we een goede keuze hebben gemaakt.

Meer dan ooit hebben wij ons aan wind en zee gesteldheid moeten aanpassen. We hebben rekening moeten houden met spitse golven die een dag na vrij krachtige wind het varen bemoeilijken of zelfs onmogelijk kunnen maken. De wind komt op de eilanden onverwacht aanrollen, hij is er binnen de minuut en ook opeens weg binnen een minuut, maar dan ook helemaal weg. De golven slaan tegen de rotsen en terug en je bevindt je onverwacht in een kermisattractie. Langs Mallorca stond soms een harde zuidenwind die de zee opzweept en door de tunnel tussen Andratx en Isla Dragonera perst waarbij terugrollende golven de ronding van het eiland flink bemoeilijken. Sommige Cala's zijn zeer onderhevig aan swell, dwz de golven die langs de rotsen de Cala binnenlopen. Ook kan Ferry-verkeer veel hinder geven en het is ook vaak een raadsel waar de beweging van het water vandaan komt en hoe lang de beweging blijft staan.

De Balearen algemeen

De Balearen bestaan uit zes eilanden, waarvan de grootste Mallorca, Menorca, Ibiza en Formentera zijn. De overige kleinere eilanden zijn Cabrera, dat het Nationaal park Archipiélago de Cabrera huisvest, en Dragonera. Ibiza en Formentera, de westelijkste Balearen, heten samen de Pityusen of Pijnboomeilanden. Deze prachtige eilanden zijn gezegend met de warme Mediterrane zon, die getemperd wordt door de koele zeebries.

Formentera Espalmador

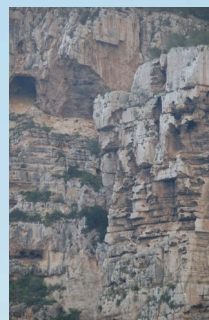

Ibiza Portinatx

Mallorca Portals Vells

De Spanjaarden zeggen dat Formentera, het noorden van Ibiza en Menorca de rustigste eilanden van de Balearen zijn en hun oorspronkelijke Balearen karakter behouden hebben. De rest van Ibiza en Mallorca zijn echte vakantie eilanden geworden. Elk van de 4 grotere eilanden biedt een zeer gevarieerd landschap, van rotsachtige kusten tot een subtropisch binnenland en van ongegrepte paradijselijke stranden tot woeste bergen.

Dat de eerste genoemde Balearen het rustigst zijn is ook onze mening ondanks het feit dat we Menorca nog niet hebben omgevaren. Wij hebben op Mallorca de tijd genomen om nog 3 mooie Cala's aan de oostkant in het voorseizoen te kunnen bezoeken en om rekening te houden met de wisselende weersomstandigheden om uiteindelijk rustig terug te kunnen varen naar Mar Menor. We hebben ook besloten om Menorca later te gaan zien, om niet in een veel gemaakte fout te vervallen om te veel te willen zien in een te korte tijd. Het wordt dan racen tegen de tijd en uiteindelijk zie je dan niets.

Varen op de Balearen in juni

Na onze week in Nederland, waarin Leo op de Katten en de Skadi heeft gepast, zijn we vanuit Soller naar het Noorden gevaren. Aan de Westelijke Tramuntana kust is Soller vrijwel de enige beschutte plek om je schip te leggen, in de baai zowel als in de haven. De wind stond echter dermate gunstig dat we hoopten te kunnen ankeren in Cala Tuent 5 mijl noordelijk van Soller. Het bleek inderdaad rustig in Cala Tuent en we zijn 2 nachten voor anker gegaan. We waren al bij deze Cala aan het strand geweest, toen we met de auto door het Tramuntana gebergte reden en we hadden ons toen voorgenomen om met de Skadi in deze Cala te gaan liggen. De Cala ligt in een kom van hoge, met pijnbomen begroeide bergwanden. Overdag is deze Cala een

favoriete plek voor dagjesbootjes en lokale strandgangers maar 's nachts lig je er ongestoord met 1 of 2 schepen in de magnifieke natuur. Ook het snorkelen in deze blauwe watercala is prachtig. Er zijn veel verschillende vissoorten en een mooie met planten en anemoontjes begroeide rotsbodem.

Tijdens onze tocht verder naar het noorden hebben we een stop gemaakt in Cala Sa Calobra. Deze Cala wordt afgebeeld op alle folders en websites die de Balearen promoten. Het water was niet rustig en de PortsIB havenmeester had ons al gezegd dat ankeren gevaarlijk kan zijn en 's-nachts zeker niet aan te raden is.. We hebben er twee uurtjes gelegen en genoten van deze prachtige baai omgeven door hoge kliffen. De belangrijkste trekpleister hier is Torent de Pareis (Rivier van de tweeling) een indrukwekkend ravijn waar wij met Skadi tegenover lagen.

Onze verdere tocht voerde ons langs schiereiland Formentor, waar nog enkele zeer mooie, doch wat toeristische Cala's liggen. Wij zagen al varende de zee verdampen en de damp tegen de kliffen omhoogdrijven en wolken vormen.

Daarna ging het om de meest Noord Westelijke punt van Mallorca, de Cabo de Formentor, berucht om de winden die hier omheen gieren. Dat hebben wij dan ook ervaren, met opnieuw een tocht door de dansende golven en we hebben de motor erbij aangezet om er niet te lang in te hoeven te vechten.

Wolken en wind hebben direct invloed op de daarachterliggende baaien en valwinden komen regelmatig voor. Eenmaal om de Kaap zijn we een kleine en vrij onbekende prachtige Cala ingegaan, Cala Engossaubas. Hier kan je inderdaad niet met veel schepen liggen vanwege de draaiende winden binnen de rotsen van de Cala, er is hooguit plaats voor 6 schepen. In sommige van dit soort Cala's wordt een hekanker gebruikt of een lange lijn (100m.) naar een boom op de kant. Dit zagen we de volgende ochtend toepassen door het Superjacht Ilona. Deze werd met 2 lange lijnen vastgezet aan de rotsen terwijl het schip nog net buiten de Cala lag te wachten, omdat er nog 5 schepen in de Cala lagen

Er zijn nog een paar prachtige Cala's op het schiereiland van Formentor waaronder Cala Formenter met daarachter een pijnbomenbos, het strand is zeer idyllisch. Deze is echter volgegooid met mooringboeien die betaald moeten worden. Dat laten we vooralsnog steeds aan ons voorbijgaan.

We hebben in de grote baai van Pollença ruim een week voor anker gelegen in 2,5 meter zeer helder water. Ook hier hebben we onverwacht veel wind gehad tot 7 Bft aan toe. Door het Ultra Marine Anker, wat zich direct geheel ingraaft onder het zand (anker niet meer zichtbaar) en voldoende ketting (20 Meter) lag de Skadi als een huis. We hebben hier het fenomeen gezien, dat plotseling de zwarte Formentorwolken over de bergketen verschenen, vrijwel direct gevolgd door zeer harde valwinden, de Tramuntana wind. Het is een hele bijzondere ervaring om te zien vormen en losbarsten. En natuurlijk hield de wind op alsof er een knop werd omgedraaid, waarop we allebei hardop zeiden: Hè?!

Peter is, vanuit Pollença, met de plaatselijke duikschool, toepasselijk: Peter's Diving, aan het duiken geweest vlak bij de Cala Engossaubas.

De steile rotswanden gaan hier onder water gewoon verder steil omlaag. Dat geeft een heel bijzonder onderwater schouwspel waarbij je boven een afgrond zweeft en je de Barracuda's onder je ziet zwemmen.

We hebben hier ook een dag een scootertje gehuurd om het Noordelijk deel van Mallorca door te rijden. Dit deel bleek de graanschuur van de Balearen met de uitgestrekte graanvelden en kleine landelijke dorpen op heuveltoppen, die nog niet ontdekt zijn door het toerisme. Zwaluwen vlogen voor ons uit en steeds manifesteerde het imposante hoge Tramuntana gebergte zich aan de grens van de akkers.

Na verblijf in de baai van Pollença zijn we om de Noordoost punt van Mallorca weer zuidwaarts gevaren en zijn we in een tweeling-Cala terecht gekomen. Wij lagen in de ongerepte Cala Molto met aan de andere kant van de rots daarentegen de zeer toeristische Cala Guya met enorme hotels. Hoe verschillend kan het zijn binnen 1 Km

Na deze tweeling-Cala zijn we in de volgende dubbele Cala gekomen, de brede Cala Magraner, waar behoorlijk wat Swell inliep, met ernaast de zeer smalle Cala Virgili. We besloten na 2 keer ankeren in de Cala Magraner, en nadat we met de dinghy de rotskust omgeving hadden verkend en verrast werden door het gebrek aan deining om de hoek, opnieuw te verkassen, nu naar Cala Virgili. Dit was best even een avontuur om in zo een smalle Cala te ankeren met gebruik maken van het Hekanker maar na de tweede poging lag de Skadi perfect. 's Avond lagen we hier alleen met Aalscholvers en geiten op de rotsen. Het heeft ons extra geleerd niet tevreden te hoeven zijn met een aanvankelijk gekozen ankerplek. En alhoewel de overige schepen ons bekeken om onze onrust konden we elkaar daarna feliciteren met de gevonden ankerplaats. Vooral Annelies blijkt een ster te zijn in het voorbereiden, onderzoeken en de bereidheid de moeite te nemen, en vaak wordt die beloond.

Als laatste Cala hebben we de superblauwe Cala Mondrago bezocht, met aan twee kanten stand en strandtenten, afgebakend met gele boeitjes, echter ook het summum van Toeristische ankergekte. Veel motorboten, veel zeilschepen, veel waterscooters en ook nog Ferry's bezoeken de Cala. Druk, Druk, Druk dus, maar goed om een keer mee te maken. Iedereen wil in het turquoise blauwe water liggen en benijdt elkaar en dat levert (ook reeds in het voorseizoen) hilarische momenten op. Wij hebben de rust om de gekte van de zijlijn te aanschouwen en wanneer iedereen weg is om 19.30 uur, dan glijden wij naar de door ons reeds gewenste plaats.

Uit deze Cala zijn we, zelfs nadat we een andere plek hebben geprobeerd, 's nachts vertrokken omdat de swell steeds sterker werd en (lijfspreuk van Annelies) "dat gaan we dus niet doen!" We zijn best zeer besluitvaardig als we dat al niet waren. Nadat we ons afvroegen of het nog beter zou worden, is het enige antwoord: daar ga ik niet op wachten, we gaan! Gelukkig zijn er in dit deel van de Med opties genoeg. Het bewijs volgde meteen:

We zijn in het donker (nieuwe maan, dus geen licht) om de Zuid-oost punt gevaren naar de Ensenada de Rapitá, aan het langste strand van Mallorca dicht bij het meest ongerepte strand van dit eiland Es Trenc. Dit was voor Annelies wel even spannend, maar ja, de adrenaline was al uren aanwezig dus....op het voordek met lantaarn turend of er schepen voor ons lagen, en ja die lagen er zonder ankerlichten (&*\$#^%). Uiteindelijk vonden we een prachtige plek. Annelies riep: hier! en het anker met 20 meter ketting werd door haar uitgewooid in 4 meter water met zandgrond.

Uit deze Ensenada zijn we op 27 juni vertrokken richting Formentera....maar opnieuw door de wisselende weersomstandigheden, impulsief uitgeweken naar de paradijselijk stille Cala Xarraca op Noord Ibiza. Samen met de Cala Portinatx, in deze hoek van Ibiza, vormen deze baaien prachtige natuurgebieden. Het kostte minder dan een minuut om ons te doen afvallen naar Ibiza en nog minder moeite om plan Formentera meteen te laten vallen om met waarschijnlijk gunstige wind al naar de Spaanse oostkust te varen. Als de wind niet met je vaart vaar dan met de wind.

De dag erop zijn we dus doorgedaan naar Sant Antoni, aan de westkant van Ibiza, waar vandaan

we naar het vaste land, de oostkust van Spanje, wilden varen. Hier zijn we een dag gebleven en hebben we onze hofleverancier de Lidl bezocht en zijn we lekker aan het zwemmen geweest rond de Skadi. Sant Antoni had zich in twee maanden van een rustige omgeving ontpopt tot een toeristenfabriek. Maar achter het anker liggend gaat de door drank beïnvloedde menigte langs je heen en geniet je van je eigen eilandje. De speedboten met matrassen parkeren na etenstijd aan de kant en de baai wordt wat het oorspronkelijk was: een rustig paradijsje. De mix van indrukken wordt daarvoor alleen maar kleurrijker.

De tocht van Sant Antoni naar Mar Menor is weer deels zeilend en deels op de motor gegaan. Het eerste deel kon zeilend maar door de aanhoudende 4 Bft werden er toch weer behoorlijke golven opgebouwd met kruiszeeën, en toen de wind draaide naar zuidwest en de koers te veel westelijk werd, besloten we de motor aan te zetten. De voorspelling was dat de wind weg zou vallen en dat gebeurde dan ook vrijwel direct. 's Ochtends om 08:00 kwamen we bij Mar Menor aan. Aardige bijkomstigheid: Annelies heeft 's nachts, ondanks de bewegingen van de Skadi door de golven, heerlijk liggen slapen, naast Odin. Beloofd veel voor de toekomstige lange tochten die ons te wachten staan.

Varen in de Middellandse Zee tot nu toe

Het varen in de Med vinden wij een bijzondere beleving, met name door de golven die snel opbouwen als er een paar uur wind staat. Waar we lang mee geworsteld hebben is het gedrag van de golven. We zijn gewend, op bijv. de Noordzee, dat de windgolven rustig uit 1 richting komen, waardoor het eenvoudig is een koers te varen, waarbij het schip rustig zeilend door de golven loopt. Op de Med is dat anders. Golven lopen tegen de rotskusten aan en komen terug waardoor de zogenaamde kruisende zeeën ontstaan. Golven lopen schuin naar de kust en komen dan onder een heel andere hoek weer terug waardoor het lijkt of ze overal vandaan komen. Dit verschijnsel is mijlenver op zee al merkbaar. We hebben hierover in veel blogs van andere vertrekkers en in artikelen op internet uitleg gevonden van dit verschijnsel. Dit komt op oceanen ook voor als swell tegen windgolven maar in de Med heb je te maken met kusten waar de golven tegenaan lopen en de golven zijn daardoor kort en hoog. Soms proberen we allerlei koersen om enigszins prettig te kunnen varen maar het blijft gewoon Klote. De enige remedie die we hebben kunnen vinden is gewoon de motor aandoen en recht op ons doel af. De bewegingen van de Skadi zijn dan net zo erg, maar de reisduur is wel korter. Het is hier natuurlijk niet altijd kommer en kwel, we hebben ook prachtige zeildagen gehad met een mooie winden en een rustige zee,

Wij hebben steeds door goed de pilots te lezen, te luisteren naar andere vertrekkers en het internet af te speuren naar websites van vertrekkers, veel plaatsen gevonden waar we kosteloos konden ankeren in beschutte omgevingen. Met name door ervaringen van anderen te lezen, kunnen we onze doelen en wensen afstemmen. Mocht het door het weer toch onrustig worden in een Cala dan besluiten we een andere plek te zoeken of zelfs uit te wijken naar een andere Cala of Ensenada. Op deze manier ontkrachten wij opnieuw alle spookverhalen dat de Med duur is en je nergens kan ankeren. Het vergt wel gedegen voorbereidingen en dat doet Annelies heel goed, met veel geduld.

Mensen in havens geven je tips over klusjesmannen, winkels (2^e hands Nautische winkel in Palma was een gouden tip), manier van aanleggen, ankeren, weer, zee, Ports IB-reglementen en ook over eilanden en havens. Hierdoor wordt het makkelijk om verder te trekken. Soms horen we tegenstrijdige verhalen. We zeggen dan: dat gaan we zelf wel beleven.

We hebben veel ervaring opgedaan met het vele ankeren in verschillende soorten Cala's en Ensenada's. Vond Peter het in het begin vreemd om de bodem te zien en te varen in 5 meter water, nu ankeren we in 2,5 meter water want er is hier toch geen getijde, maximaal 20 cm. Als je dan rond de Skadi snorkelt is het een raar gezicht je kiel vlak boven de bodem te zien. Het hekanker heeft zijn nut meer dan eens bewezen. Wij lagen in St Elm als enige stil, terwijl de rest lag te rollen met soms meer dan 20 graden uitslag.

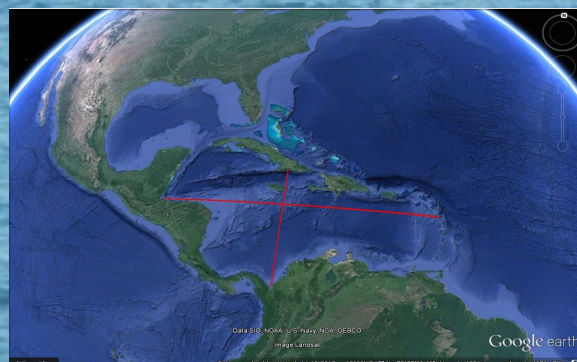
Dit geeft ons vertrouwen in het volgende reisdeel: Balearen, Sardinië en Italië. Waar we precies heengaan en uitkomen blijft ook voor ons een verrassing..

Afstanden in de Middellandse zee en afstanden Cariben

We kregen een mailtje van onze vriend Henry van Blerk, die meldde dat er een Beneteau Cup wordt gehouden op Sicilië. Jullie zijn daar toch vlakbij was zijn opmerking. Dat klopt, het is maar 650 NM verwijderd van de plek waar wij nu liggen. Het zette ons wel aan het denken over de afstanden tussen de verschillende bestemmingen in de Med.

Toen wij vorig jaar op 23 mei wegvoeren uit Vlissingen, wisten we wel dat we grotere afstanden moesten gaan overbruggen maar nu we 14 maanden onderweg zijn realiseren we ons eigenlijk pas hoe groot deze afstanden zijn.

De Middellandse Zee van Gibraltar tot aan Israël is meer dan 2.000 mijl, net zo ver als de oversteek van Cabo Verde naar het Caribisch gebied. Het Caribisch gebied is "slechts" 1.450 NM lang. De grootste breedte (van Venetië naar Libië) is 1.000 NM, 200 mijl breder dan de grootste breedte in de Caribe. Kortom de Med is een stukkie groter dan de hele Caribe.

Nog even wat afstanden: van de plek waar we nu liggen tot aan Sardinië is het 450 NM, de oversteek van Bretagne naar À Coruña (Golf van Biskaje) is 320 mijl. Onze tocht van Ibiza naar het Mar Menor was 130 mijl, van IJmuiden naar Harwich is 120 mijl, we varen dus ongemerkt afstanden die groter zijn dan een oversteek naar Engeland

Op het IJsselmeer is de afstand van Lelystad naar Makkum een van de grootste afstanden: 30 mijl, met daartussen veel havens waar je kan uitwijken. We maken nu regelmatig mee dat de afstand tussen 2 opeenvolgende havens groter is dan 30 mijl, 60 mijl is geen uitzondering.

Een rondje Ibiza is 60 mijl met in totaal slechts 3 havens, Santa Evita, Santa Eulalia en Sant Antoni. De resterende ligplaatsen zijn Cala's waar je moet ankeren en je sterk afhankelijk bent van de windrichting.

Door deze reis is ons bewustzijn van de grotere afstanden behoorlijk toegenomen.

De eerste zeereis van Annelies, iets meer dan 2 jaar geleden, was van Vlissingen naar Zeebrugge, een afstand van 13 mijl. Voor haar was dat toen een wereldreis, voor 60 mijl nu, draait ze haar hand niet meer om. Times are changing.

Tweede helft 2016

Eind augustus / begin september gaan we weer verder. Dit sterk afhankelijk van het weer. Zoals eerder gezegd eerst terug naar de Balearen, daarna Sardinië en de Italiaanse kust. We willen weer in de winter een paar maanden overwinteren, maar waar dat zal zijn. . . .we hebben geen idee, de tijd zal het wijzen.

Opmerking van deze maand:

Annelies: ik zie mijzelf wel in de Pacific.

Tip cultuur: Cartagena, Murcia, Alicante en natuurlijk Palma de Mallorca. In onze volgende nieuwsbrief over cultuur en samenleving wat meer.

Wij kijken uit naar jullie mails, reacties op de gastenpagina op de site en fervent website bezoek en worden daardoor zeer aangespoord om nog lang veel met jullie te blijven delen.

Tot de volgende nieuwsbrief

Tot Skadi

En de Groeten van Odin